

พระอัจฉริยภาพในด้านภาษาจีน

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงเริ่มเรียนภาษาจีนเมื่อปี พ.ศ. 2523 โดยได้รับแรงจูงใจจากสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ โดยมี อาจารย์จ้งเยี่ยนชิว จากมหาวิทยาลัยปักกิ่งเดินทางมาเป็นพระอาจารย์ถวายพระอักษรจีน คนแรก จากนั้นทรงมีพระอาจารย์ชาวจีนอีกหลายคน ทั้งยังได้เสด็จพระราชดำเนินไปศึกษา ภาษาจีนและวัฒนธรรมจีน ณ มหาวิทยาลัยปักกิ่ง เมื่อปี พ.ศ. 2544 ปัจจุบัน ทรงสามารถอ่านได้คล่อง จนมีพระราชนิพนธ์แปลวรรณกรรมจีนทั้งร้อยแก้วและ ร้อยกรอง

โดยพระราชนิพนธ์แปลภาษาจีนที่พิมพ์เผยแพร่เล่มแรกในเดือนกันยายน พ.ศ. 2537 นวนิยายเรื่อง หูเตี้ย หรือ “ผีเสื้อ” ของหวังเหมิง นักประพันธ์ชื่อดังของจีน ผู้ซึ่ง เคยเป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงวัฒนธรรม นวนิยายเรื่องนี้บันทึกความเปลี่ยนแปลง ของสังคมจีนช่วงปี พ.ศ. 2492 ถึง พ.ศ. 2522

เล่มที่สองเป็นนวนิยายชื่อ สิงอวิ้นทลิวสุ่ย หรือ “เมฆเห็น น้ำไหล” พิมพ์ใน ปลายปี พ.ศ. 2539 สะท้อนภาพสังคมจีนช่วงสี่ทันทันสมัย (พ.ศ. 2521 - ปัจจุบัน) ผู้ประพันธ์ ชื่อ ฟิงฟิง เป็นนักเขียนสตรีรุ่นใหม่ในกลุ่มแนวหน้า ส่วนเล่มที่สาม เป็นพระราชนิพนธ์ แปลบทกวีจีนโบราณจำนวน 34 บท พิมพ์รวมเล่มเมื่อปี พ.ศ. 2541 ใช้ชื่อว่า “ทยกไสร่ายคำ”

ข้อมูลอ้างอิง : พิพิธภัณฑ์ธนาคารไทย ธนาคารไทยพาณิชย์